

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง แนวทางการแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ต้องขังทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา ได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ

ส่วนที่ 3 แนวทางการป้องกันแก้ไขและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล

การเก็บข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องขังทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยาที่กระทำผิดซ้ำในคดีความผิดฐานเสพยาบ้าหรือมียาบ้าไว้ในครอบครองเพื่อเสพ จำนวน 200 คน พบข้อมูลดังนี้

ตาราง 2 จำนวน ร้อยละของปัจจัยภูมิหลังส่วนบุคคล

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
21 – 30 ปี	124	62
31 – 40 ปี	64	32
41 – 50 ปี	12	6
2. ภูมิลำเนา		
ภาคเหนือ	4	2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8	4
ภาคกลาง	28	14
ภาคใต้	8	4
กรุงเทพและปริมณฑล	52	76

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	8	4
ประถมศึกษา	108	54
มัธยมศึกษาตอนต้น	60	30
มัธยมศึกษาตอนปลาย	20	10
ปวช.	4	2
4. สถานภาพสมรส		
โสด	124	62
สมรส	60	30
หย่าร้าง	16	8
5. ศาสนา		
พุทธ	164	82
อิสลาม	24	12
คริสต์	12	6
รวม	200	100

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปีคิดเป็นร้อยละ 62 มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 76 การศึกษาสูงสุดสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 54 มีสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 62 และนับถือศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ 82

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ

ตาราง 3 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพก่อนต้องโทษ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ค้าขาย	24	12
2. ธุรกิจส่วนตัว	12	6
3. เกษตรกร	4	2
4. รับจ้างทั่วไป	124	62
5. อื่น ๆ	4	2
6.ว่างงาน	32	16
รวม	200	100

จากตาราง 3 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 62 รองลงมาคืออาชีพค้าขายคิดเป็นร้อยละ 12 อันดับสามประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 6 และอันดับสุดท้ายคืออาชีพเกษตรกรและอื่นๆคิดเป็นร้อยละ 2 และเป็นที่น่าสนใจมีกลุ่มตัวอย่างว่างงานคิดเป็นร้อยละ 16

ตาราง 4 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้

รายได้ / เดือน	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่มีรายได้	28	14
2. ต่ำกว่า 5,000 บาท	56	28
3. 5,000 – 10,000 บาท	88	44
4. 10,001 – 15,000 บาท	20	10
5. 15,001 – 20,000 บาท	8	4
รวม	200	100

จากตาราง 4 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 44 อันดับสองมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 28 อันดับสามไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 14 และอันดับสุดท้ายมีรายได้ 15,001 – 20,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 4

ตาราง 5 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพครอบครัว

สภาพครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1. บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	68	34
2. บิดามารดาแยกกันอยู่	60	30
3. บิดาเสียชีวิต	64	32
4. มารดาเสียชีวิต	8	4
รวม	200	100

จากตาราง 5 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสภาพครอบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 34 อันดับสองบิดาเสียชีวิตคิดเป็นร้อยละ 32 อันดับสามบิดามารดาแยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 30 และอันดับสุดท้ายมารดาเสียชีวิตคิดเป็นร้อยละ 4

ตาราง 6 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของที่อยู่อาศัยก่อนต้องโทษ

ลักษณะของที่อยู่อาศัยก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
1. บ้านตนเอง	40	20
2. บ้านบิดามารดา	108	54
3. บ้านเช่า	52	26
รวม	200	100

จากตาราง 6 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีลักษณะของที่อยู่อาศัยก่อนต้องโทษพักอาศัยอยู่บ้านบิดามารดาคิดเป็นร้อยละ 54 อันดับสองพักอาศัยบ้านเช่าคิดเป็นร้อยละ 26 และอันดับสุดท้ายพักอาศัยบ้านตนเองคิดเป็นร้อยละ 20

ตาราง 7 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยก่อนต้องโทษ

สภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชุมชนแออัด	128	64
2. มีผู้เสพหรือผู้ค้ายาเสพติด	56	28
3. เป็นแหล่งเร่ร่อน มั่วสุม การพนัน	12	6
4. อื่น ๆ	4	2
รวม	200	100

จากตาราง 7 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดคิดเป็นร้อยละ 64 อันดับสองเป็นแหล่งที่มีผู้เสพหรือผู้ค้ายาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 28 อันดับสามเป็นแหล่งเร่ร่อน มั่วสุมการพนันคิดเป็นร้อยละ 6 และอันดับสุดท้ายมีลักษณะเป็นสิ่งแวดล้อมทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 2

ตาราง 8 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบริเวณที่ตั้งของที่อยู่อาศัยก่อนต้องโทษ

บริเวณที่ตั้งของที่อยู่อาศัยก่อนต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
1. ในเขตเทศบาล	168	84
2. นอกเขตเทศบาล	20	10
3. ชนบท	12	6
รวม	200	100

จากตาราง 8 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบริเวณที่ตั้งของที่อยู่อาศัยก่อนต้องโทษอยู่ในเขตเทศบาลคิดเป็นร้อยละ 84 อันดับสองอยู่นอกเขตเทศบาลคิดเป็นร้อยละ 10 และอันดับสุดท้ายอยู่ในชนบท คิดเป็นร้อยละ

ตาราง 9 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุการเสพยาบ้า

สาเหตุการเสพยาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
1. อยากลอง	180	90
2. ถูกชักชวน	56	28
3. แสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าเป็นคนเก่ง	4	2
4. มีปัญหาไม่สามารถหาทางออกได้	20	40

จากตาราง 9 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสาเหตุการเสพยาบ้าเกิดจากการอยากลองคิดเป็นร้อยละ 90 อันดับสองถูกชักชวนคิดเป็นร้อยละ 28 อันดับสามมีปัญหาไม่สามารถหาทางออกได้คิดเป็นร้อยละ 20 และอันดับสุดท้ายแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าเป็นคนเก่งคิดเป็นร้อยละ 2

ตาราง 10 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามมูลเหตุที่ไม่สามารถเลิกเสพยาบ้าได้

มูลเหตุที่ไม่สามารถเลิกเสพยาบ้าได้	จำนวน	ร้อยละ
1. คิดเลิกไม่สามารถเลิกเสพได้	16	8
2. จำเป็นต้องใช้ในการทำงาน	84	42
3. คิดว่าเสพแล้วไม่เป็นอันตราย	52	26
4. เพื่อนชักชวนให้เสพ	32	16
5. เสพแล้วทำให้มีความสุข	84	42

จากตาราง 10 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีมูลเหตุที่ไม่สามารถเลิกเสพยาบ้าได้เพราะมีความจำเป็นต้องใช้ในการทำงาน และเสพแล้วทำให้มีความสุขคิดเป็นร้อยละ 42 อันดับสองคิดว่าเสพแล้วไม่เป็นอันตรายคิดเป็นร้อยละ 26 อันดับสามเพื่อนชักชวนให้เสพคิดเป็นร้อยละ 16 และอันดับสุดท้ายคิดเลิกไม่สามารถเลิกเสพได้คิดเป็นร้อยละ 8

ตาราง 11 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลกระทบต่อครอบครัวและชุมชน

ผลกระทบต่อครอบครัวและชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
1. ครอบครัวไม่ให้การยอมรับ	100	50
2. ครอบครัวแตกแยก	52	26
3. เป็นต้นเหตุในการก่ออาชญากรรม	32	16
4. ชุมชนได้รับความเดือดร้อน	32	16
5. เป็นผลดีต่อสุขภาพ	12	6
6. ทำให้เสียอนาคต	156	78
7. ไม่มีผลกระทบใด ๆ	8	4

จากตาราง 11 ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเสียอนาคตคิดเป็นร้อยละ 78 อันดับสองครอบครัวไม่ให้การยอมรับคิดเป็นร้อยละ 50 อันดับสามครอบครัวแตกแยกคิดเป็นร้อยละ 26 และอันดับสุดท้ายไม่มีผลกระทบใด ๆ คิดเป็นร้อยละ 4

ตาราง 12 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลกระทบต่อร่างกาย

ผลกระทบต่อร่างกาย	จำนวน	ร้อยละ
1. มือสั่นตื้อตึงง่าย	88	44
2. อยู่ได้โดยไม่ต้องนอน	144	72
3. ทำงานเกินปกติ	88	44
4. มีเหงื่อ กลิ่นตัวแรง	52	26
5. หัวใจเต้นเร็ว แรงขึ้น	116	58

จากตาราง 12 ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อร่างกายส่วนใหญ่ทำให้กลุ่มตัวอย่างอยู่ได้โดยไม่ต้องนอนคิดเป็นร้อยละ 72 อันดับสองหัวใจเต้นเร็วและแรงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 58 อันดับสามมือสั่นตื้อตึงง่าย และทำงานเกินปกติคิดเป็นร้อยละ 44 และอันดับสุดท้ายมีเหงื่อกลิ่นตัวแรง คิดเป็นร้อยละ 26

ตาราง 13 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลกระทบต่อจิตใจ

ผลกระทบต่อจิตใจ	จำนวน	ร้อยละ
1. เกิดอาการทางจิตหรือเป็นบ้า	56	28
2. เกิดความหวาดระแวงจะถูกทำร้าย	104	52
3. เห็นภาพหลอนต่าง ๆ	80	40

จากตาราง 13 ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบที่เกิดต่อจิตใจทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกิดความหวาดระแวงจะถูกทำร้ายคิดเป็นร้อยละ 52 อันดับสองเห็นภาพหลอนต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 40 และอันดับสุดท้ายเกิดอาการทางจิตหรือเป็นบ้าคิดเป็นร้อยละ 28

ตาราง 14 จำนวน ร้อยละของลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	ใช่	ไม่ใช่	จำนวน	ร้อยละ
1. ครอบครัวของท่านมีปัญหาทะเลาะกันบ่อยครั้ง	60	140	30	70
2. ครอบครัวของท่านมีส่วนทำให้ท่านต้องกระทำผิด	20	180	10	90
3. ครอบครัวของท่านไม่มีเวลาให้แก่กัน	60	140	30	70
4. ครอบครัวของท่านมีความรักและห่วงใยซึ่งกันและกัน	152	48	76	24
5. ครอบครัวของท่านมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ	104	96	52	48

จากตาราง 14 ผลการศึกษาพบว่า ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีส่วนต่อการกระทำผิดคิดเป็นร้อยละ 90 อันดับสองครอบครัวมีความรักและห่วงใยซึ่งกันและกันคิดเป็นร้อยละ 76 อันดับสามครอบครัวไม่มีปัญหาการทะเลาะกันบ่อยครั้ง และครอบครัวมีเวลาให้แก่กันคิดเป็นร้อยละ 70 และอันดับสุดท้ายครอบครัวมีปัญหาด้านเศรษฐกิจคิดเป็นร้อยละ 52

ตาราง 15 จำนวน ร้อยละของลักษณะการคบเพื่อน

ลักษณะการคบเพื่อน	ใช่	ไม่ใช่	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นนักเลง อันธพาล	100	50	100	50
2. ชักชวนให้ท่านกระทำผิด	60	30	140	70
3. ไม่ทำงาน	84	42	116	58
4. เสพยาเสพติด หรือจำหน่ายยาเสพติด	164	82	36	18
5. ลักขโมย หรือเล่นการพนัน	48	24	152	76

จากตาราง 15 ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คบเพื่อนเสพยาเสพติดหรือจำหน่ายยาเสพติดเป็นร้อยละ 82 อันดับสองเพื่อนที่คบไม่ลักขโมย หรือเล่นการพนันคิดเป็นร้อยละ 76 อันดับสามเพื่อนไม่ได้ชักชวนให้กระทำผิดคิดเป็นร้อยละ 70 อันดับสี่เพื่อนมีงานทำคิดเป็นร้อยละ 58 และอันดับสุดท้ายเพื่อนเป็นนักเลงอันธพาลคิดเป็นร้อยละ 50

ตาราง 16 จำนวน ร้อยละของโอกาสประกอบอาชีพสุจริต

โอกาสประกอบอาชีพสุจริต	ใช่	ไม่ใช่	จำนวน	ร้อยละ
1. ความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์ไม่ตรงตามความต้องการของผู้ว่าจ้าง	108	54	92	46
2. หลังพ้นโทษหางานทำยาก	160	80	40	20
3. การมีประวัติต้องโทษเป็นอุปสรรคในการหางาน	152	76	48	24
4. สังคมไม่ยอมรับและให้โอกาส	140	70	60	30
5. รายได้จากการจำหน่ายยาเสพติดดีกว่า	176	88	24	12

จากตาราง 16 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้จากการจำหน่ายยาเสพติดดีกว่าการประกอบอาชีพสุจริตคิดเป็นร้อยละ 88 อันดับสองเมื่อพ้นโทษแล้วหางานทำยากคิดเป็น ร้อยละ 80 อันดับสามการมีประวัติต้องโทษเป็นอุปสรรคในการหางานคิดเป็นร้อยละ 76 อันดับสี่สังคมไม่ยอมรับและให้โอกาสคิดเป็นร้อยละ 70 และอันดับสุดท้ายความรู้ทักษะหรือประสบการณ์ไม่ตรงตามความต้องการของผู้ว่าจ้างคิดเป็นร้อยละ 54

ตาราง 17 จำนวน ร้อยละของการรับรู้ความผิดและโทษตามกฎหมาย

การรับรู้ความผิดและโทษตามกฎหมาย	ใช่	ไม่ใช่	จำนวน	ร้อยละ
1. การเสพยาบ้าทำได้โดยไม่ผิดกฎหมาย	12	6	188	94
2. การเสพยาบ้าเป็นความผิดและมีบทลงโทษตามกฎหมาย	188	94	12	6
3. การจำหน่ายยาบ้ามีโทษหนักกว่าการเสพยาบ้า	192	96	8	4
4. ผู้มียาบ้าคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ ตั้งแต่ 20 กรัมขึ้นไปให้ถือว่าเป็นผู้ผลิตนำเข้าส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย	156	78	44	22
5. ผู้ใดเสพยาบ้า ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	164	82	36	18

จากตาราง 17 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบว่า การจำหน่ายยาบ้ามีโทษหนักกว่าการเสพยาบ้าคิดเป็นร้อยละ 96 อันดับสองการเสพยาบ้าเป็นความผิดและมีบทลงโทษตามกฎหมายและการเสพยาบ้าทำได้โดยผิดกฎหมายคิดเป็นร้อยละ 94 อันดับสามผู้ใดเสพยาบ้าต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับคิดเป็นร้อยละ 82 และอันดับสุดท้ายผู้มียาบ้าคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ ตั้งแต่ 20 กรัมขึ้นไปให้ถือว่าเป็นผู้ผลิตนำเข้าส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายคิดเป็นร้อยละ 78

ตาราง 18 จำนวน ร้อยละของการต้องโทษครั้งแรก

การต้องโทษครั้งแรก	ใช่	ไม่ใช่	จำนวน	ร้อยละ
1. ระยะเวลาที่ต้องโทษน้อยเกินไป	12	6	188	94
2. ไม่รู้สึกกลัวต่อการต้องโทษ	-	-	200	100
3. เกิดความเคียดชังกับเรือนจำ / ทัณฑสถาน	12	6	188	94
4. เรือนจำ / ทัณฑสถานเปรียบเสมือนบ้าน	4	2	196	98
5. สภาพความเป็นอยู่ภายในเรือนจำ / ทัณฑสถานดีกว่าภายนอก	16	8	184	92

จากตาราง 18 ผลการศึกษาพบว่า การต้องโทษครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดรู้สึกกลัวต่อการต้องโทษคิดเป็นร้อยละ 100 อันดับสองไม่คิดว่าเรือนจำ / ทัณฑสถานเปรียบเสมือนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 98 อันดับสามไม่เกิดความเคียดชังกับเรือนจำ / ทัณฑสถาน และระยะเวลาที่ต้องโทษไม่น้อยเกินไปคิดเป็นร้อยละ 94 และอันดับสุดท้ายสภาพความเป็นอยู่ภายในเรือนจำ / ทัณฑสถานไม่ดีกว่าภายนอกคิดเป็นร้อยละ 92

ตาราง 19 จำนวน ร้อยละของลักษณะสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยหลังพ้นโทษ

ลักษณะสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยหลัง พ้นโทษ	ใช่	ไม่ใช่	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นที่อยู่อาศัยเดิมก่อนต้องโทษ	168	84	32	16
2. เป็นแหล่งยาเสพติด	52	26	148	74
3. ไม่สามารถเข้ากับกลุ่มได้หากไม่เสพ	16	8	184	92
4. มีส่วนผลักดันให้ต้องกลับไปเสพอีก	44	22	156	78
5. ชุมชนให้โอกาสในการกลับตัวเป็นคนดี	140	70	60	30

จากตาราง 19 ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยหลังพ้นโทษของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถเข้ากับกลุ่มได้ โดยไม่ต้องเสพยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 92 อันดับสองเป็นที่อยู่อาศัยเดิมก่อนต้องโทษคิดเป็นร้อยละ 84 อันดับสามสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยหลังพ้นโทษไม่มีส่วนผลักดันให้ต้องกลับไปเสพอีกคิดเป็นร้อยละ 78 อันดับสี่ไม่เป็นแหล่งยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 74 และอันดับสุดท้ายชุมชนให้โอกาสในการกลับตัวเป็นคนดีคิดเป็นร้อยละ 70

ตาราง 20 จำนวน ร้อยละของการปรับตัว

การปรับตัว	ใช่	ไม่ใช่	จำนวน	ร้อยละ
1. การใช้ชีวิตใน เรือนจำ / ทัณฑสถานดีกว่า สังคม ภายนอก	16	8	184	92
2. ท่านรู้สึกว่าคุณถูก เหยียดหยาม ไม่ให้การต้อนรับ	88	44	112	56
3. คนในครอบครัวของท่านมักมีปัญหาในการ ปรับตัวให้เข้ากับท่านตลอดเวลา	40	20	160	80
4. ท่านรู้สึกว่าคนที่รู้ว่าท่านเคยติดคุกมัก หวาดระแวงท่านอยู่เสมอ	140	20	160	80
5. ท่านต้องการกลับตัวเป็นคนดี	188	94	12	6

จากตาราง 20 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการกลับตัวเป็นคนดีคิดเป็นร้อยละ 94 อันดับสองการใช้ชีวิตในเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่ดีกว่าสังคมภายนอกคิดเป็นร้อยละ 92 อันดับสามคนในครอบครัวไม่มีปัญหาในการปรับตัวเข้าหากันคิดเป็นร้อยละ 80 อันดับสี่รู้สึกว่ามีความหวาดระแวงจากผู้ที่รู้ว่าเคยติดคุกมาก่อนคิดเป็นร้อยละ 70 และอันดับสุดท้ายไม่รู้สึกว่าสังคมถูกเหยียดหยามไม่ให้การต้อนรับคิดเป็นร้อยละ 56

ส่วนที่ 3 แนวทางการป้องกันแก้ไขและเสนอแนะ

ตาราง 21 ร้อยละของความเห็นที่เป็นสาเหตุสำคัญการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเสพยาบ้า

สาเหตุการกระทำผิดซ้ำ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่มีงานทำ	108	54
2. ปัญหาด้านการเงิน	120	60
3. เสพยาเสพติดตามเพื่อน	68	34
4. ปัญหาภายในครอบครัว	16	8
5. สังคมไม่ยอมรับ	44	22
6. ลองเสพ	24	12
7. อยู่ในสภาพแวดล้อมเดิม	56	28
8. การศึกษาน้อย	16	8

จากตาราง 21 ผลการศึกษาพบว่า ความเห็นที่เป็นสาเหตุสำคัญในการกระทำผิดซ้ำของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการเงินคิดเป็นร้อยละ 60 อันดับสองไม่มีงานทำคิดเป็นร้อยละ 54 อันดับสามเสพยาเสพติดตามเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 34 อันดับสี่อยู่ในสภาพแวดล้อมเดิมคิดเป็นร้อยละ 28 อันดับห้าสังคมไม่ยอมรับคิดเป็นร้อยละ 22 อันดับหกลองเสพคิดเป็นร้อยละ 12 และอันดับสุดท้ายปัญหาภายในครอบครัวและการศึกษาน้อยคิดเป็นร้อยละ 8

ตาราง 22 ร้อยละของการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเสพยาบ้า

การแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรมีงานรองรับหลังพ้นโทษ	116	58
2. ให้การอบรมศึกษาและฝึกวิชาชีพ	16	8
3. สังคมควรให้โอกาสกลับตัวเป็นคนดี	48	24
4. ลงโทษให้หนักกว่าเดิม	12	6
5. ควรมีการปรับตัวและห่างไกลจาก สภาพแวดล้อมเดิม	24	12
6. เจ้าหน้าที่ตำรวจกลับแก้ง	20	10

จากตาราง 22 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เสนอแนะการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำว่าควรมีงานรองรับหลังพ้นโทษคิดเป็นร้อยละ 58 อันดับสองสังคมควรให้โอกาสกลับตัวเป็นคนดีคิดเป็นร้อยละ 24 อันดับสามควรมีการปรับตัวและห่างไกลจากสภาพแวดล้อมคิดเป็นร้อยละ 12 อันดับสี่เจ้าหน้าที่ตำรวจกลับแก้งคิดเป็นร้อยละ 10 อันดับห้าให้การอบรมศึกษาและ ฝึกวิชาชีพคิดเป็นร้อยละ 8 และอันดับสุดท้ายควรลงโทษให้หนักกว่าเดิมและให้การรักษา และ จัด กิจกรรมแก่ผู้เสพยาหลังพ้นโทษคิดเป็นร้อยละ 6

การวิจัยเรื่องนี้มีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ซึ่งในที่นี้ได้สัมภาษณ์ผู้บัญชาการเรือนจำกลางคลองเปรม อดีตผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา (สมศักดิ์ รังสีโยภาส. ผู้สัมภาษณ์. 2551) โดยให้ความเห็นเกี่ยวกับการป้องกัน แก้ไขการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยาในคดีเสพยาบ้า ดังนี้

1. การบังคับใช้กฎหมาย ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นว่า การบังคับใช้กฎหมายต้องกระทำอย่างเคร่งครัดให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงในเรื่องการตั้งข้อกล่าวหาแก่ผู้กระทำผิดโดยต้องแจ้งฐานความผิดให้ชัดเจนถูกต้อง เช่น กรณีข้อเท็จจริงในชั้นการจับกุมปรากฏพยานหลักฐานเป็นการกระทำผิดฐานครอบครองยาเสพติด (ยาบ้า) เพื่อจำหน่าย แต่ในชั้นสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาว่าเป็นความผิดฐานครอบครองเพื่อเสพ ทำให้กระบวนการในชั้นตอนการดูแลรับผิดชอบของเรือนจำ

ทัศนสถานไม่สามารถคัดแยกหรือจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อการบำบัดรักษา แก้ไขหรือพัฒนาพฤติกรรมเสียได้อย่างถูกต้อง ดังคำกล่าวที่ว่า

“ในการบังคับใช้กฎหมายของกระบวนการยุติธรรมต้องเคร่งครัดและเด็ดขาดในการแยกประเภทคดีให้ชัดเจนไม่นำมาปะปนกันอย่างเช่น ผู้ต้องขังบางคนถูกจับเพราะขายยาบ้าแต่เมื่อถูกส่งตัวเข้าเรือนจำกลับเป็นผู้เสพ ทำให้การบำบัดรักษาหรือแก้ไขไม่ตรงตามเป้าหมาย”

2. การให้สิทธิลดวันต้องโทษ ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า ในระหว่างการควบคุมดูแลของเรือนจำ/ ทัศนสถาน ควรให้สิทธิการลดวันต้องโทษ การพักการลงโทษหรือการอื่นใดที่จะทำให้ผู้กระทำผิดได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำ/ ทัศนสถาน เร็วกว่ากำหนดเวลาการต้องโทษเฉพาะผู้กระทำผิดที่แสดงให้เห็นว่าสามารถที่จะกลับตัวเป็นคนดีพร้อมที่จะออกมาอยู่ร่วมในสังคมอย่างปกติสุขและไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก ดังคำกล่าวที่ว่า

“การปล่อยผู้ต้องขังออกจากคุกควรเปิดโอกาสให้เฉพาะผู้ต้องขังที่มีความประพฤติดีได้ออกเร็วกว่าผู้ต้องขังที่มีความประพฤติไม่ดีเพราะหากปล่อยให้มีสิทธิเหมือนกันแล้วเมื่อถูกปล่อยไปก็จะสร้างความเดือดร้อนให้แก่คนทั่วไปในสังคม”

3. การจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นว่า ทะเบียนประวัติอาชญากร ได้แก่ ลายพิมพ์นิ้วมือ คำหนิ รูปพรรณสัณฐาน ฯลฯ ของผู้กระทำผิดควรมีการกำหนดระยะเวลาว่าเมื่อผู้นั้นได้รับการปล่อยพ้นโทษแล้วไม่กระทำผิดซ้ำในระยะเวลาที่กำหนด สมควรยกเลิกเพื่อให้ผู้นั้นสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี ดังคำกล่าวที่ว่า

“การจัดทำทะเบียนประวัติผู้ต้องขังที่เกี่ยวข้องกับ รูปพรรณสัณฐาน ลายพิมพ์นิ้วมือ และอื่น ๆ ควรจะมีการกำหนดอายุโดยเมื่อผู้ต้องขังนั้นพ้นโทษแล้วไม่ได้ทำผิดซ้ำอีกในเวลาที่กำหนด ก็ควรที่จะยกเลิกทะเบียนประวัตินั้นเสีย”

4. การเปิดโอกาสให้เข้าทำงานในหน่วยงานราชการหลังพ้นโทษ ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ความเห็นว่าภาครัฐควรเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิด หลังได้รับการปล่อยตัวพ้นโทษสามารถเข้าทำงานในหน่วยงานของทางราชการ โดยยกเลิกการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับราชการต้องไม่เคยถูกลงโทษ

จำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เพื่อเป็นแนวทางแก่ภาคเอกชนได้ให้การยอมรับและเปิดโอกาสแก่ผู้กระทำความผิดเข้าทำงานในองค์กรตามความรู้ ความสามารถ เพื่อสร้างรายได้ให้สามารถอยู่ในสังคมได้ ดังคำกล่าวที่ว่า

“เมื่อผู้ต้องขังได้พ้นโทษแล้วส่วนใหญ่ทางเอกชนจะไม่ให้การยอมรับทำให้ไม่มีงานทำจึงต้องไปหาเลี้ยงชีพในทางที่ผิดกฎหมาย ซึ่งทางราชการควรที่จะเปิดโอกาสให้ผู้พ้นโทษสามารถเข้าทำงานในส่วนราชการได้เพราะปัจจุบันมีกฎ ระเบียบห้ามไว้ ทั้งนี้เพื่อให้สังคมได้ทำเป็นแบบอย่าง”

5. การยอมรับของสังคมผู้ให้สัมภาษณ์ เห็นด้วยว่าสังคมต้องยอมรับและให้โอกาสผู้กระทำความผิดสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ไม่ควรยึดถือว่าผู้นั้นเคยผ่านการต้องโทษจำคุก มาก่อนเสมือนมีตราประทับที่ประทับตัวผู้นั้นไปตลอด ดังคำกล่าวที่ว่า

“สังคมควรที่จะยอมรับและให้โอกาสแก่ผู้ต้องขังที่พ้นโทษได้อยู่ในสังคมเท่าเทียมกับคนอื่น ๆ ไม่ควรคิดว่าผู้นั้นเคยผ่านการต้องโทษหรือยึดถือว่าผู้นั้นถูกประทับตราประทับ”

จากการสัมภาษณ์ดังกล่าว สรุปได้ว่า การบังคับใช้กฎหมายแก่ผู้กระทำความผิดต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัดเป็นไปตามลักษณะความผิด และในระหว่างการต้องโทษจำคุกผู้ต้องขังรายใด แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความประพฤติดีพร้อมที่จะออกมาอยู่ร่วมในสังคมอย่างปกติสุข สมควรที่ให้ได้รับสิทธิลดวันต้องโทษมากกว่าต้องขังที่ยังไม่มีความพร้อม ซึ่งเมื่อผู้กระทำผิดดังกล่าวผ่านกระบวนการบำบัดรักษา แก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยได้รับการปล่อยตัวพ้นโทษแล้วและไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกในช่วงระยะเวลาที่กำหนด ในส่วนของข้อมูลหรือรายละเอียดที่ใช้จัดทำทะเบียนประวัติอาชญากร ก็สมควรที่จะได้รับการยกเลิกเพื่อให้ผู้นั้นสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี นอกจากนี้รัฐควรดำเนินการเป็นตัวอย่างแก่เอกชนในการรับผู้พ้นโทษเข้าทำงานในหน่วยราชการและที่สำคัญต้องยอมรับและให้โอกาสผู้กระทำความผิดได้อยู่ในสังคมอย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

แนวทางการแก้ไขการกระทำผิดซ้ำ จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและสาเหตุแห่งการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยาในคดีเสพยาบ้า มีอยู่ด้วยกันหลายประการที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภูมิหลัง ส่วนบุคคล ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ และแนวทางการป้องกันแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเสพยาบ้า แต่ที่สำคัญและเป็นความต้องการของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ เมื่อพ้นโทษแล้วควรมีงานรองรับเพื่อจะได้มีรายได้เลี้ยงตัวเอง

และครอบครัวโดยที่สังคมยอมรับและให้โอกาสกลับตัวเป็นคนดี ซึ่งปัญหาเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการดูแลและแก้ไขให้หมดสิ้นไป โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยง และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) นโยบายของรัฐบาลและข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการเพื่อใช้เป็นยุทธศาสตร์ในการแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเสพยาบ้า (กรมราชทัณฑ์. 2550ข : 1) และจากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2551 พบว่าปัญหาเสพยาเสพติดมีปัญหาที่เกี่ยวข้อง 4 ประการ ที่จะต้องพิจารณาในการจัดทำยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยเกี่ยวกับคน ได้แก่ การประมาณการและจำแนกจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ในมิติของ ประชากรทั่วไป บุคคลผู้เสี่ยงต่อยาเสพติด บุคคลผู้ค้ายาเสพติดระดับต่าง ๆ บุคคล ผู้เสพ / ผู้ใช้ และผู้เสพติด รวมตลอดทั้งบุคคลผู้เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งโดยตรงและโดยอ้อม

2. ปัจจัยเกี่ยวกับพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ในระดับหมู่บ้าน / ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด ภาค ประเทศ ในมิติความสัมพันธ์กับปัญหายาเสพติด เช่น การเป็นพื้นที่ผลิต นำเข้า ส่งออก เก็บพัก แพร่ระบาด นอกจากนี้พื้นที่ซึ่งรวมความถึงพื้นที่ที่เป็นหน่วยทางสังคม เช่น สถานศึกษา สถานประกอบการต่าง ๆ ฯลฯ

3. ปัจจัยเกี่ยวกับตัวยา ได้แก่ ตัวยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ที่ผลิต – ค้า - แพร่ระบาด เช่น เฮโรอีน กัญชา สารระเหย ยาบ้า กระต่อม วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ฯลฯ

4. ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตมากขึ้นเพียงใด การเมืองมีนโยบายเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดอย่างไร ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอยู่ในระดับใด ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อยาเสพติดทั้งด้านบวกและด้านลบ

จากการวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์ยาเสพติดในปี พ.ศ. 2551 มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผลการวิจัย ในประเด็นเกี่ยวกับการจำแนกบุคคลเป้าหมายการแพร่ระบาดยาเสพติดมีแนวโน้มแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับช่วงอายุ และกลุ่มอาชีพของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ควรพึงเล็งหลักยังคงปรากฏอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ได้แก่

1. ช่วงอายุหลักที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ได้แก่ ช่วงอายุระหว่าง 15 - 25 ปี

2. กลุ่มอาชีพที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มคนว่างงาน กลุ่มอาชีพกรรมกร กลุ่มอาชีพเกษตรกร และกลุ่มนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มประชากรเป้าหมายที่ต้องเน้นหนัก

3. กลุ่มผู้เสพยาเสพติดเรื้อรัง (Hard core) ที่ยังไม่สามารถหายขาดจากภาวะเสพยาเสพติด และเป็นเงื่อนไขของปัญหาแพร่ระบาดยาเสพติด

4. กลุ่มผู้มีพฤติกรรมกระทำผิดซ้ำ 20,230 คน ต่อปีหรือประมาณ 21% ของผู้กระทำผิดทั้งหมด 97,917 คน

เมื่อพิจารณาศักยภาพการดำเนินงานของฝ่ายรัฐ และกลไกนอกภาครัฐในการแก้ปัญหา ยาเสพติด ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 – ปัจจุบัน ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดถูกจับกุม และบำบัดรักษาโดยเฉลี่ย 120,000 คนในแต่ละปี สำหรับในปี พ.ศ. 2551 หากการดำเนินงาน เป็นไปตามทิศทางดังกล่าว ประเมินการว่าจะสามารถดำเนินการได้ประมาณ 140,000 คน ซึ่ง แสดงให้เห็นว่ายังมีผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ที่ไม่เข้าสู่ระบบทั้งจับกุมและบำบัดรักษาอีกเกือบ 300,000 คนโดยประมาณ ยอดจำนวนดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดของประเทศใน ระยะต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2551 : 1 - 4)

สำหรับนโยบายเน้นหนักของกรมราชทัณฑ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ในส่วนที่ เกี่ยวกับยาเสพติด ได้กำหนดให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ด้วยการประสานการปฏิบัติและประสานงานด้านการข่าว กับหน่วยงานด้านการป้องกันปราบปราม บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เพื่อบูรณาการงานด้านการป้องกันปราบปราม และ แก้ไขปัญหายาเสพติดของชาติให้ได้ผลอย่างจริงจังและรวดเร็ว ปฏิบัติกับผู้ติดยาเสพติดรายใหญ่ และเครือข่ายด้วยมาตรการที่เข้มงวด เพื่อทำลายโอกาสและตัดวงจรการค้าทั้งที่อาจเกิดขึ้นภายใน และภายนอกเรือนจำและทัณฑสถานสร้างระบบการสืบสวนหาข่าวและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เพื่อขยายผลการปราบปรามไปสู่องค์กรหรือผู้ร่วมขบวนการ ปฏิบัติหน้าที่ในการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดในระบบต้องโทษอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมราชทัณฑ์. 2550ก : 2)

ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา เป็นหน่วยงานในสังกัดกรมราชทัณฑ์ ใช้เป็น สถานที่ควบคุมนักโทษเด็ดขาด ซึ่งต้องโทษคดีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติป้องกันการ ใช้สารระเหย พ.ศ. 2533 มีหน้าที่ในการบำบัดรักษา ฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยการให้การศึกษาและ ฝึกวิชาชีพเพื่อให้กลับตัวเป็นพลเมืองดีหลังได้รับการปล่อยพ้นโทษ และอยู่ร่วมในสังคมได้อย่าง ปกติสุขไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก และในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์เพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดกระทำผิด ซ้ำได้ประเมินโครงสร้างและสถานภาพภายในองค์กร (Organizational assessment) กับการประเมิน สภาวะแวดล้อม (Environmental scanning) แล้วผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมศักยภาพ SWOT Analysis ดังนี้

1. จุดแข็ง (Strengths)

- 1.1 มีการบูรณาการทรัพยากรระหว่างส่วนราชการในสังกัดส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- 1.2 เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไข ฟื้นฟูผู้กระทำผิด
- 1.3 เป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านการควบคุมแก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์

ผู้กระทำผิด

2. จุดอ่อน (Weaknesses)

2.1 บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาท ภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับการแก้ไข บำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้กระทำผิด

2.2 จำนวนบุคลากรไม่สอดคล้องกับปริมาณงานซึ่งมีจำนวนมากเกินเกณฑ์มาตรฐาน

2.3 มีกฎระเบียบ บางส่วนไม่เอื้อและเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

3. โอกาส (Opportunities)

3.1 รัฐบาลมีเสถียรภาพและมั่นคงทำให้สามารถผลักดันนโยบายที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง

3.2 กระแสสังคมเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและประชาธิปไตย ทำให้ประชาชนเรียกร้องและเข้ามามีส่วนร่วมในการ แก้ไข บำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้กระทำผิด มากขึ้น

3.3 ความหลากหลายและแพร่หลายของข้อมูลข่าวสารในโลกไร้พรมแดนทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน

4. ภัยคุกคาม (Threats)

4.1 การที่สังคมอยู่ในยุคข้อมูลข่าวสาร ทำให้เกิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นช่องทางในการกระทำผิด รวมทั้งการกระทำผิดมีความซับซ้อนขึ้น

4.2 กฎหมายบางส่วนล้าสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

4.3 งบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องรองรับกับภารกิจที่เพิ่มมากขึ้น

วิสัยทัศน์ (Vision)

ทัศนสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา เป็นองค์กรชั้นนำที่มีขีดความสามารถในการควบคุม แก้ไข พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อคืนคนดีมีคุณค่าสู่สังคม และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

พันธกิจ (Mission)

1. ควบคุมผู้ต้องขังอย่างมีอาชีวะ

2. บำบัด ฟื้นฟู และแก้ไขพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 เปลี่ยนภาระให้เป็นพลัง

เป้าประสงค์ : สร้างคนดี มีความรู้ สู้งาน

กลยุทธ์ : การพัฒนาการจัดการศึกษาและฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขัง

- โครงการ : พัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง โดยการส่งเสริมการศึกษา การสงเคราะห์ และสร้างการยอมรับของสังคม
- ตัวชี้วัด : พัฒนาฝีมือแรงงานผู้ต้องขังสู่มาตรฐานร่วมกับภาคเอกชน
- ตัวชี้วัด : ร้อยละของจำนวนผู้ต้องขังที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษาได้รับการศึกษาขึ้นและผ่านเกณฑ์การประเมินผลของสำนักบริหารงานการศึกษานอกโรงเรียนร้อยละ 80
- : จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการบริการให้การศึกษาและฝึกวิชาชีพจำนวน 200 คน ต่อปี
- : ร้อยละของจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงาน และผ่านเกณฑ์การประเมินภายหลังปล่อยตัวพ้นโทษแล้วภาคเอกชนรับเข้าทำงาน ร้อยละ 50
- : งบประมาณ 200,000 บาท
- : ระยะเวลาดำเนินการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
- : หน่วยงานรับผิดชอบฝ่ายการศึกษา และพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง และฝ่ายฝึกวิชาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 รวมพลังแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ได้ผลอย่างยั่งยืน

- เป้าประสงค์ : เอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน
- กลยุทธ์ : ราชทัณฑ์ร่วมใจพิฆาตภัยยาเสพติด
- โครงการ : บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- : ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในเรือนจำ / ทัณฑสถาน
- : อำนวยการและพัฒนานุเคราะห์ด้านบำบัดฟื้นฟู
- ตัวชี้วัด : ร้อยละของคดียาเสพติดที่เกิดจากการกระทำผิดซ้ำของผู้ผ่าน

กระบวนการ

- ฟื้นฟูสมรรถภาพในระบบต้องโทษภายหลังปล่อยตัวภายใน 1 ปีไม่เกิน ร้อยละ 10
- : ผู้ต้องขังที่มีประวัติเสพยาเสพติดได้รับการบำบัด และฟื้นฟูสมรรถภาพ 500 คน / ปี
- : ผู้ต้องขังคดีเสพยาบ้าผ่านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพภายหลังปล่อยตัวพ้นโทษกระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี ไม่เกินร้อยละ 20
- : งบประมาณ 150,000 บาท

- : ระยะเวลาดำเนินการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552
- : หน่วยงานรับผิดชอบ ฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง
และฝ่ายปกครองและรักษาการณ์